

Als franchisegever kan ik mij niet achter het plan stellen om wetgeving te maken die de verplichting tot het volgen van de NFC behelst.

Eenzijds omdat bij de totstandkoming van de NFC mijn belangen als franchisegever niet, in ieder geval onvoldoende, zijn meegewogen. Anderzijds biedt de NFC naar mijn mening ook geen oplossing voor een niet bestaand probleem. In de geschetste achtergrond en aanleiding tot deze NFC herken ik mij niet. Het kan/mag niet zo zijn dat om een beperkt aantal incidenten een verder goed georganiseerde en naar tevredenheid verlopen samenwerkingsvorm als franchise in essentie zo aangetast wordt als deze NFC doet. Deze NFC zal de goede verstandhouding die er nu is juist op scherp zetten en tot juridisering van de relatie leiden. Als franchisegever ben ik verantwoordelijk voor de formule en de ontwikkeling daarvan, maar moet vervolgens de zeggenschap grotendeels overdragen aan franchisenemers, dat kan/mag niet de bedoeling zijn. De invoering van de NC leidt niet alleen tot hoger kosten, maar ook tot een toename van de administratieve werkzaamheden en lasten, terwijl toch één van de speerpunten van de (demissionaire) regering is het verlagen daarvan.

Een eenzijdig (door franchisenemers) gedragen code kan nimmer leiden tot een verbetering van de relatie en daarmee positie van de franchisenemer. Hybride organisaties als die van mij zullen zich genooddaakt voelen om keuzes te maken de franchisetak al dan niet voort te zetten.